

DEBRECZEN-NAGYVÁRADI ÉRTESÍTŐ.

TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI LAP.

Felelős szerkesztő: NYIRI GÉZA.

Laptulajdonos: ZICHERMANN HERMAN.

Előfizetési feltételek:

Fizetendő Debreczenben.

Egész évre	3 kor. — fil.
Fél évre	1 " 50 "
Vidéki előfizetőknek	4 " — "
Községeknek	2 " — "

Egyes szám ára 10 fillér.

Hirdetési díjak:

Négy hasábos petit sorért 20 fillér. Nagyobb és többszöri hirdetéseknel igen kedvező engedmények tételnek. **Nyilttér-ben megjelenő közlemény minden petit sora 30 fillér.**
Hirdetések és előfizetések helyben a **kiadói hivatalnál, Csáthy Ferencz, Telegdi K. L. utóda, Budapestben: Goldberger A. V., Általános tudósító VII. Erzsébet-körút 14., Blockner J., Eckstein Bernát, Haasenstein és Vogler, Bécsben, Prágában: A. Oppelík, Schaleck H. és Párisban, Hamburgban s Majnai-Frankfurtban: G. T. Daube és Mosse Rudolf** hirdetési intézetben fogadtatnak el.

Szerkesztőségi és kiadói iroda:

Gróf Degenfeld-tér 3. sz.
Felelős szerkesztővel értekezhetni naponta déli 1—2 óra közt.
Kéziratok vissza nem adatnak.

Az ingyen martirok.

Debreczen, jan. 15.

Mióta a világ fennáll s mióta emberi művelődés tért hódított az összes világrészekben, hatalma alá hajtva a nyers erőt, sohasem állott be az az eset, hogy minden ember egyenlő lett volna. Ezt kívánni józan emberi észszel merő abszurdum is lenne, mert amiképpen egyik ember feljebb haladt az értelmiség fokán a másikat, épen úgy tulszárnyalhatja egyik a másikat az anyagiak terén szerzett javakban is.

A vagyonszűkösség elve, mely, — mint tetszetős szárnyú pillangó — röpked az elégtelenség nagy serege között, nem egyéb káprázatosan csillogó hínárbrádnál, mert ez a lehetetlenség világában röpkedő elv megvalósulhatás esetén felbomlasztaná az egész emberi társadalmat, állattá süllyesztené le a gondolkodó embert. Véget vetne vágyak, törekvésnek, munkálkodásnak és valódi Eldorádó képet adna a nagy társadalomnak, hol — a mese szerint — a legrestebbek a legboldogabbak.

A féltudakosság azonban kecségetőnek találja ez utóbbit a nélkül, hogy a vele járó következményekkel törődne, az elégtelenségtől vezéreltetve, más vagyonára áhító elfogult lélekkel szegődik szolgálatába az elvnek s képes megtagadni hazát, vallást, emberszeretetet, csak hogy farkas éhét kielégítse.

A nemesebb értelemben vett szocializmusnak megvan a maga létalapja. A szabadság, egyenlőség, testvériség hármasság eszméje megvalósulásáért küzdöttek már a népek rég idők óta fogva. Nem új dolog az, a mit a debreczeni szocialisták hirdettek, csak az a baj, hogy a kevésbé képzett ész könnyen esik túlzásba és virágos mezőt lát ott is, hol fanyar kökénybogyó terem. Az ő elvök már régóta foglalkoztatja a társadalmat és a helyzet javítására töreként is már sok minden. De az ingyen mártírokat ha a pipák megkapják, dohányt is kérnek bele, azután gyufát is, melylyel rágyujthassanak. Az ő kívánságait kielégíteni a Danaidák feneketlen

hordájának megtöltése lenne. Ők martirok akarnak lenni, harcot akarnak indítani a fennálló rend ellen csupán azért, hogy a hatóság figyelmét magukra tereljék. Erőszakoskodnak, nagy lármával ütik a dobot, hogy nem teljesíthető kívánságaikat leplezzék. De aztán nem is akarnak egyebet. Forr a vérük egy kis szónoklatért s ha jól kikiabálhatják magukat, beáll ismét a mély csendesség. A nagy felbuzdulás szappanbuborékként szét-pattan.

Éppen azért nem tudják érteni, hogy mi szükség volt az ingyen mártírokat megfosztani attól a csekélyke szórakozástól, melyet tartani szándékolt népgyűléseikkel akartak elérni. Hát hiszen akárhogy csürjük-csavarjuk is a dolgot, szabad Magyarországon joga van mindenkinek ahhoz, hogy véleményének kifejezést adhasson. A népgyűlések betiltása óhajtott célhoz nem vezet, sőt az ellenkezőjét szüli annak, melyet a hatóság akar vele elérni. Az erőszak sohasem volt oly eszköz, melylyel embert lehetett szelidíteni. Hadd gyűléseztek volna azok a derék martirok, hadd kiabálták volna rekedtre magukat, legalább tovább pihentek volna szerzett babéraikon. Ha pedig veszedelmes szókirohanásokat tettek volna, a jelenlevő hatósági közegek közbelépése megszegte volna a reptülő szónokát.

Igazán mulatságos, hogy míg a nyomorban élő intelligens díjnok-osztály a törvény keretein belül igyekezik sanyaru sorsát javítani, addig a népboldogítás maszlagjától elszédített szabósegéd, ki, — ha dolgozni akar, — szép keresetre tehet szert és elegánsan öltözködhetik, a társadalmi rend felbontásával törekedik ingyen martir lenni.

Hisszük különben, hogy a józan gondolkodású debreczeni nép nem ül fel a nagyhangú frázisok szekerére s mint eddig tette, becsületes munkával, kitarító szorgalommal igyekszik napjait édessé tenni. A maszlaghíntó proféták pedig hadd kiabáljanak, hadd verjék mellüket és lopják a napot a martiromság ígéinek tanulatásával. Eljő az idő, mikor ők is befogják látni, hogy a nagyvilá-

gon e hazán kívül nincsen számukra hely s hogy Magyarországon mindenki megélhet tisztességesen, csak tudjon és akarjon munkálkodni abban a körben, melybe sorsa helyezte.

A párbajozásról.

Debreczen, jan. 15.

Hatalmas actióra készül most hazánkkal együtt több culturállam: a párbaj megszüntetésére, vagy legalább is a párbajmánia megszorítására.

A XX-ik század feladata minden durvaságnak, erőszaknak véget vetni, hogy a társadalom tisztán az erkölcsön alapuljon, az emberi lélek nemessége érvényesüljön, ne pedig a durva ökljog.

A párbajellenes mozgalom már is nagy hullámokat vert fel és a napi sajtó megnyugtató híreket közöl jelentős tévyezők állásfoglalásáról ezen frakkba bujtatott ökljoggal szemben.

Mi is tulajdonképpen a párbaj? A középkor „istenítéletének“ mivoltából kiforgatott torzszülöttje. A becsület külső palástja, melyet a testre dobnak, míg a lélek két ségbeeséssel és undorral fordul el tőle. Képzeltető-e nagyobb abszurdum, mint hogy egy-két durranással okozott lyuk a levegőben megpararálja a bármily érzékenyen megsértett becsületet. Lehet-e kézzelfoghatóbb megbántása az állami törvényeknek, mint azoknak fumiálása? — Azt teszi tisztességes „uri“ emberré, a ki öl, vagy börtönt ül, míg a ki nem hagyja magát megölni, vagy megszábdalni, az megvetett egyén! Van-e itten logika? Hol van itt a ratio?

Minden embernek legfőbb kincse a becsület, melynek megvédése főfeladata, de nem is durva eszközökkel, nem ily czéltalan hóborttal!

És hogy ezen mánia olyannyira lábra kapott, annak csakis a társadalom az oka. A disqualifikáció elől megretten minden intelligensebb egyén, nem akarván megbélyegezettje lenni az emberiségnek, mely kezébe nyomja az öldöklő fegyvert: nesze, ha el tudad

szervenéni a sértést, vágasd le a füledet is ráadásul, vagy a keserű bánatom gyógyszerül végy be egy még keserűbb álomgolyót! Hiába védekezik a szegény fél, hogy ő nem oka az egésznek; ő nem tehet arról, ha durva lelkiületű „lovagiasság“ valaki rátör, hogy a becsület megvédésére ott vannak az állami intézkedések, hogy nem hajlandó családját megrabolni fivértől, a fiutól, apától. — Muszáj! Mert a ki nem rezegetti meg a levegőt pisztolydurranással, vagy nem suhogtatja meg a borotvaéles kardot, az szánalomra sem méltó kivetett alakja a társadalomnak. Miért? Mert valójában több lovagiasság van benne, mint a párbajhősben! Nem vall-e nagyobb jellemre, ha valaki szembe száll a társadalom félszeg felfogásával, a ki tudja felelősségét családjával szemben és nem akarja lábbal taposni az állami törvényeket.

És mindezen tiszteletre méltó argumentumokkal szemben azt állítja az uri társadalom, hogy ezen eszmék a gyáva-ság szüleményei. Gyáva-e, aki nem akar ölni, félénk-e, aki nem kockáztatja meg a törvényt sértést, gyáva-e, aki nem mer a lobogó máglyára állani? Ellenkezőleg! aki öl, az — gyilkos; a törvényt sértő bűnös; és aki tűzbe rohan, az kötni való bolond. — Ezeknek nincs helye tisztességes emberek között!

Ha még a sértett fél mindig erőt venne sértőjén, hát talán lenne egy szemernyi menthetőség a dologban, de sajnos! nem úgy van!

Mert a párbajhős leginkább olyanokra utazik, akikkel szemben fizikailag és a párbaj technikai oldalát tekintve előnyben van és a szegény beugratott csak sebláza, vagy halálhőrgése között gondolhat arra, hogy ő eleget tett a lovagiasság szabályainak. De nem gondolja meg, hogy ezen frázis miatt megfélekedett legszentebb kötelességeiről, a szülői és apai szeretetről. Pedig ha egyenes polgári uton halad, majd kikutatná a bíróság, hogy melyik a büntetendő és nem hagyná a sértést megtorlatlanul. És ebben igazán van elégtétel.

Fából vaskarika az az uri felfogás, hogy a kölcsönös sértett felek csak akkor lehetnek

TÁRCZA.

LEVÉL.

Sasszárnyakon fut az idő,
De folyása bár szédítő,
A sok emlék itt marad,
S megújhóva élénk áll, hogy
Multat lássunk, édes álmat
Csöndes, téli est alatt.

Engem is, mig elmerengve
Emlékimet szedem rendbe,
Megragadt egy gondolat:
Szép kisasszony, im' megírom
Nyolczadrétű kis papíron,
Mi történt egy est alatt?

Fogjunk bele tehát máris.
Magával a viczinális
Hogy falunkba beszaladt:
— A bú hadd legyen mögöttünk, —
Vidám kedvvel összejöttünk
Csöndes, téli est alatt.

S megindul a szónak árja
Fesztelenül. Nincs, ki várja
A felhangzó bókokat.
Az etikett is kizárva,

Ugyan, ki is adna rája
Csöndes, téli est alatt?

Akadt egy-két vidám gyerek,
Aki dalolni is szeret,
Persze csak ott, hol szabad.
Megmutaták, mi szép a dal,
S övéké lön a diadal
Csöndes, téli est alatt.

Igy aztán a kedv ébredő,
Jár a boszton s a padedő,
Szinte reng a padozat:
Szép magácska piczi lába
Sem maradt ám mindig állva
Csöndes, téli est alatt.

És a jókedv szállott újra.
Majd az éjbe belennyulva
Megindult a szavalat:
A lányt, ki őt odahagyta,
Egy búsu fú elsratta
Csöndes, téli est alatt.

Vigan a lant osz' peneggett,
S ha remegett bú kedv megett,
Úzte mind az árnyakat.
Vidám zsurról csegett a rím,

Úgy, amint én megírom im'
Csöndes, téli est alatt.

A nótafa hangja mellett
Kedvünk aztán mikép terjedt
S hogy' kapott új szárnyakat?
Erre önnök is gondja volt,
Mig ablakán süttött a hold
Csöndes, téli est alatt.

Hogy én mit éreztem végre?
Haja csodás szökésege
Volt, mi engem elragadt.
Ez emlék lengte be lelkem,
Mig e néhány rímre leltam
— Csöndes, téli est alatt.

Gál Zoltán.

ZSUR.

A „Debreczen-Nagyv. Értesítő“ eredeti tárczája.

Őn, kedves doktor úr, aki veszendő embernek életrehívásával tölti idejét, nem is gondolja tán, hogy ő magának is recipére van szüksége. Sűrűn forgatja, úgy leh-t, bonczoló ké-ét, sápadt, kihült testek szájai közt, de elfelejt lte meghatározni saját lelkiállapotának diagnózisát. Pedig ez a diagnózis igen érdekes; annyira érdekes,

hogy szerény magam is felvettem azt, belekontárkodván az önök nemes tudományába. Ime, hallja ön.

Kezdem az elején. Esett, zugott a zápor, mig a két pej csikó bevászorgott velem Diószeg városába. Az ut kissé nedves volt, hogy úgy mondjam, sáros. Az első benyomás tehát nem volt a legkellemebb. A piac egészen üres, egyetlen emberi lélek sincs rajta; mert azt a néhány cigányt, amelyik ott kiabálta a chala-vardet, csak nem lehet emberszámba venni. Mit szólna ehhez a tót, meg a köleskása?

Megismertem doktorságodat s mondhatom, ön nélkül nem élhet meg ott semmi városi pár-venü. No, a férfitársaságot értem. Mert a hölgyek, azok igen kedvesek. Anyira kedvesek, hogy kár bármi mással is tölteni az időt. M njunk hát az első zsorra s nézzünk be a sikkes szöke kisasszony buzavirágzinű szeméibe.

Uraságod holmi féjfogási intrikákat suttogott, mig pompásan csillogó (?) kajzerkájában belépett a csillártól feszülő terembe. Kevesen voltak még ott. A háziaszony diskrét mosolyától lesujtva rebegte el ön nevét annak a csodásan szöke leánynak, aki mellett nem épen utolsó élvezet volt szemlégetni az örömanyai tisztet betölteni olyannyira kész k. mamát.

ismét kifogástalan uri emberekké, a egymást jól összekaszabolják, vagy meglövöldözik s a bürtömben leülnek a törvény által reájuk kiszabott büntetés.

No már furcsa gyomor kell ahhoz, hogy az ily lovagiasságot meg tudja valaki emészteni.

Hol van azonban a hiba? Elsősorban az állami törvényekben, másodsorban pedig az u. n. uri osztályban.

Az állam pl. be tudja hozni az angol kereskedelmi, ipari, tengerészeti szokásait, miért nem akarja átvenni a párba törvényeket, ahol még a kihívást is gyilkossági kísérletnek minősítik, hol még a segédek, sőt orvosok is 3 évi minimális bürtönnel sújtanak és daczára mindzeknek, Anglia a dzsentelmének hazája. Különben hazánkban is volt idő, pl. Rákóczy korában, midőn fej- és jószágvesztésre ítélték a kihívót, ha ellenfelét megölte, míg ha a kihívott pusztította el a másikat, száműzetett és jószágai elkoboztattak. — E szerint mi visszafeljövünk nemcsak a középkorig, de még annál is hátrább. Hisz a középkorban a lovag nem szemelt ki egyeseket, akiknek szívébe akarta mártani vasát, hanem felszólította azokat, kik elég erőt éreztek magukban az ő legyőzésére. Most minden lovag azt szemelheti ki áldozatul, akit ő akar. Akkor nemesebb eszmék, sokszor a haza becsületé forgott kockán, — most — tyukszemre hágasért folyik a vér.

És mivel büntetik ezen vérontást törvényeink? A párbaező az államfogházban kitölti pár napi büntetését, melylyel teljes életében eldicsekedhetik, uri eltartást kap, minden comfort rendelkezésére áll és ez a társadalom felfogása szerint virtus. Bezzeg ha azt a szegény paraszt legényt korcsmai verekedésért csak 3 napra is lecsukják, már bürtönviseltnak bélyegezik a falubeliek és szóba sem állanak vele. — Az a duhaj, szilaj legény puszta ököllel neki megy társának, súlyos testi sértésért esetleg évekig bűnhődik, míg az, a ki öldöklő pisztolyal, vagy borotvára fent karddal akarja elpusztítani felebarátját, oly büntetést kap, mely neki minden uri házban tárt ajtókat szerez.

Itt az ideje, hogy a társadalom visszadobja ezen balgaságokat a XII.ik század elpenészedett romjai közé és ne engedje meg, hogy sokszor a feltűnéni viszketegecs családok boldogságát tegye tönkre.

W. P.

Iparkamarai titkárválasztás.

Debreczen, jan. 15.

A debreczeni kereskedelmi- és iparkamarát súlyos veszteség érte Király Ferencz dr. elhunytával, kinek helyét vajmi nehéz lesz tapintatosan betölteni.

Valami kőza hír járta be a várost, mintha holmi új színezetet akarnának adni személyeket a pályázástól? Van e értelme az illetékes közegek a titkári állás betöltésé-

nek. Beszélnek arról, hogy az alapszabályban előírt pályázat kizárásával a választmány jelölti fogja a pályázókat, vagy e jelölés mellőzése nélkül egyszerű előléptetéssel oldja meg a tisztujtás kérdését.

Természetesen közgyűlés előzné meg e választmányi gyűlést, mely felhatalmazná a választmányt a fenti eljárásra. Értésülést szereztem afelől is, hogy a választmány tagjai, különösen vidéki tagjai már előzetesen informáltak a dolgok illetén állásáról s egy némelyik leadta a vótumát ígéret alakjában.

Eddig megválnánk. Most jön a bjb. Az iparkamarai titkári állás, mondhatjuk, egyike körünkben a legdíszesebbeknek. Reprezentálja e tekintélyes forumot a miniszter s minden testület előtt. Ügykörénél fogva plenipotens kamaránál, annál a testületnél, mely a kormány érdekeit van hivatva képviselni a közjóra való tekintettel.

Kormány, közjó: nagy szavak ezek a kimondásra is. Belső súlyuk annál nagyobb. Tehetségeket, direkt kereskedelmi és ipari kapacitásokat igényelnek a maguk képviselésére. Olyan egyének kellene e díszes helyre, kiknél elengedhetetlen feltétel ugyan a jártasság és a gyakorlat is, de mégis a hivatottság, a magas képzettséggel párosult szaktudás a fő.

Hallom, pályázni óhajt Szávay Gyula, a győri kamara titkára, kit némely helyen előre lehurrogtak azért, mert poéta. Nos jó, uraim, önöknek nem tetszik a fenti jelölt úr. Az is mellékes, hogy csodálatosképen mindenkinek tetszik önökön kívül. De az nem mellékes, hogy egy jogszabályon is alapuló szokást az önkényes eljárás ruhájába akarnak némelyek bujtatni.

Vagy ne beszéljünk ilyen szárazon. Inkább okoskodjunk. A magyar ember természete olyan, hogy a keserű pirulát is beveszi, ha tetszetős formában nyújtják oda neki.

Hát úgy áll a dolog, hogy ez előléptetésnek elnevezett eljárást akarok ebbeli ajánlatukkal előhozakodni a közgyűlésen, mely aztán ezt az ellenvéleménnyel együtt — mert csak nek fog minden bizottsági tag elnézni szó nélkül jogsértést, — mondom, a régi uzust követni óhajtók indítványával együtt szavazás alá bocsátja. Mondjuk, hogy az előléptetési rendszer hívei győznek. Ez esetben valószínűleg többségük lesz nekik a választmányban is, melynek későbbi ülése végleg batároz ez ügyben. Ha kisebbségben maradnak a közgyűlésen, hihetőleg ugyanezen sors éri őket a választmányi gyűlésen is. S ekkor legfeljebb gyöngeségükről szereznek tudomást, ami viszont nem föltételezi azt, hogy tervek a választmány határozatánál is teljes kudarcot valljon.

S ezek után kérdem én: Van-e bármilyen értelmé annak, hogy egyenesen kizárjunk, vagy kizártni igyekezzünk némely személyeket a pályázástól? Van e értelme annak, hogy külön közgyűlést hívjunk össze

csak azért, mert némelyikünknek nem tetszik egyik-másik pályázni óhajtó urnak az egyenlősége? Ha az ily eljárást kívánok többségben vannak, akkor hivatalos jelöltjük győzni fog, s minek megzavarni a biztos és tiszta győzelmet annak a megengedésével, sőt határozattal előidézésével, hogy sokan az elfogultságot, korteskedés s tudom is én, még minek a vádját szórják — és pedig jogosan — a győztesek szemébe?

A másik eset itt is csak az, hogy kisebbségben maradnak. Ekkor meg pusztán erőlködés, mely méhében horózza a kis alkotások karakterisztikumát: a zajverést és az utólagos pánikot.

Talán erős volt itt-ott a hang, de sohasem mértéktelen a dolog természetéhez képest. Személyekről nem kell említést tennünk. Nem is az elv, vagy a jogszokás itt a fő: hosszas tapasztalat tanított meg apáink nyomán minket is arra, hogy niucs veszedelmesebb dolog a hozzánk nőtt szokásnál, melynek érvényét könnyen tönkreteheti a haladó idő.

S még egyet. Jól van; egyszerű meghívás rejlik a pályázat háta mögött. Ki van jelölve a személy, akit határozottan beülhetnek a titkári székbe. A pályázat csak ürügy s az esetleges pályázóknak sokfajta költséggel való megterhelhetése. Ekkor uraim, ki a szeggel a zsákból! Ne hintsünk port mindenkinek, de főleg a pályázóknak szemébe. Ez urak teljes ambícióval, tudásuk és minden tehetségük latbavetésével mennek a küzdőterre s a csalódás moraliter is nagyon fáj nekik, pláne akkor, ha utólag kisértés turpisság. Tessék kinyilvánítani a szándékot; ha fáj nyiltan, akkor kerülő uton. Az ilyen igazság-költés még megengedhető.

Ily dolog ellen a Budapesti Hirlap is kikelt nem egyszer. A székváros némelyik tisztiségének betöltésénél hasonlóan alakultak a viszonyok. Minden lap megrögtta a most hibáztatott eljárást.

Az uzus, az igazság, a jog és a világunk sokat emlegetett morálja egyként kívánják, hogy szavunkat az illetékes helyen figyelemre méltassák.

Dr. G

MULATSÁGOK.

A helybeli kereskedők e hó 25-én fényes bált rendeznek. A meghívó így hangzik: Meghívó az 1902 január 25-én Debreczenben az Arany Bika szálló dísztermében rendezendő zártkörű *Kereskedő Bálra*. Kezdeté este 9 órakor. Személy-jegy 6 korona. Család-jegy 3 személyre 15 korona. Páholy-jegy 20 korona. Jegyek ennek a meghívónak előmutatása mellett: Zádor Lajos, Szent-Királyi Tivadar, Komlóssy Lajos és Békés Lajos urak üzletében és este a pénztárnál; Páholy-jegy pedig Donogán és Somossy rak üzletében válthatók. A bál vendégei: Szabó Miklós és szül. Göttl Anna, Sesztina J. nőné szül. Csanak Margit, Bosznay Istvánné szül. Unger Aranka, Szabó Kálmán a debreczeni kereskedelmi és iparkamara elnöke. Zádor Lajos a debreczeni

kereskedő-társulat elnöke. Mayer Emil a debreczeni Kereskedelmi Csarnok alelnöke. Kardos László a debreczeni kereskedő-társulat alelnöke. Kernhoffer József a debreczeni Kereskedelmi Csarnok alelnöke. Sesztina Jenő a debreczeni kereskedő ifjak társulatának elnöke. A bált rendező nagybizottság nevében: Ifj. Kardos László b. b. elnök. Somossy László, Komlóssy Lajos, Erber Ernő b. b. alelnökök. Bárdos Géza b. b. titkár. Barra Gy. a b. b. jegyző. Hochfelder Jakab b. b. pénztárnok. Tóth Kálmán Erdélyi István b. b. ellenőrök. Bodnár Géza, Donogán István, Dávid Jakab, Fürst Ödön, Gyöffy Aladár, Geiger Simon, Kaszanyitzky Andor, Kosárka Endre, Mayer Jenő, Molnár Ferencz, Nádudvary Lajos, Rigó Alfonz, Szabó Miklós, Szántó Győző, Dr. Varga Lajos.

A „Jogász és tisztviselő kör” tánczestélye. Már-már azt hittük, hogy az utóbbi évek legsikerültebb tánczes-estélye — a Jogász- és tisztviselői kör — pihenni akar bájosra s az idei farsangon nem szándékozik hódolatát bemutatni Carneval ó fenségének, a mi — elhisszük — sok apának okozott volna keserves örömet, de — tudjuk — még több leány és ifju szívének szerzett volna szomorúságot, elmaradván egy oly, minden ízében sikerülni szokott tündér éjszaka, mint a milyenek szoktak lenni a kör tánczestélyei. De hát örömmel jelentjük, hogy ezen hitünkben csalódtunk s az a rendezőség, mely már oly fényes diadalokat aratott, egyáltalában nem pihent, sőt csendben ugyan, de annál nagyobb eréllyel munkált azon, hogy február 8-ának éjs akáján összehozza a „Bika szálloda” dísztermében városunk és vidékünk mulatni szerető szép leányait és asszonyait. A már meg alakult bizottság élén Miskolczy Jenő áll, a mely név, valamint a majdnem 200 tagból álló rendező bizottság biztos zálogul szolgál arra, hogy ezen tánczestélye, valamint a multban, ugy ez idén is egyike lesz a legsikerültebbeknek.

HÍREK.

Előfizetési felhívás!

Lapunk immár a 60-ik évfolyamába lépett. A legnagyobb anyagi áldozattal tartjuk fenn Magyarországon ezen legrégebb lapját, hogy az utókor számára megmaradjon. Az 1902. évben havonta egyszer jelenik meg, de a szükséghez képest többször is.

Előfizetési ár

a mult évi előfizetőinknek ... 3 korona,
vidéki előfizetőinknek ... 4 „
községeknek ... 2 „

Debreczen, 1902 január 15.

A Debreczen-Nagyvárad Értésítő
kiadóhivatala.

A mi divánk.

A mi divánk enivaló, kedves teremtés. Ez már sokszor hallottuk, mások is, én is. Olyan sikkesen senkitem fogja Debreczenben a szoknyáját, olyan daczosan senkitem veit hátra fej-cskéjét, mint ő. Ezt Sarkadi barátunk is bebizonyította ügyes paródiájával a Páholyban.

Leültünk osztán. Doktor úr csak tisztességes tunk. Szívöböl, igazán. Ön, uram, talán belülről távolságban üldögélt Töle. Csekélységem meg vigadott, de arcát nem csunyította el semmiféle mindig ott settenkedett a villogó szemű s pazar ráncz. Kár lett volna a kifen' bajuszért.

beszédű menyecske, az ön gyámja körül. Eleinte én mulattam jobban. Ott boldog kettesben a tűz elein e csak derengett valami mosolygás-féle, közepén olyan kedves dolog volt pletykálni a Aztán belejött ő is a hangulatba. Nevetett. Megtársaságot. Önagsága (az ön gyámja) csak mutatta, hogy gyönyörű leher fogai közt nincs finoman szórta a borsot, én aztán kontrázi mi ő-se gipsz, se nemes fém. Csak egyszerű, olyan, ségben törögtem azt. Én istenem, sokszor ugy aminővel Isten teremté. A végén már görcsökről pütögött, némelyikek olyan kemény volt a héja, panaszkodott s majduem hogy patiens'vé szegő-hogy nagy zajt csapott. Csodálom, hogy ott fe t dött önnek.

az elite nem hallotta meg a recsegést. Dyen recsegő hangot szoktam ugyanis kiadni nevetés lábvizet. Annyi volt, hogy majdnem belefuladtunk.

A szöke baba meg, ugylátszik, ismerte kellett adnunk annak a merészen szöke gavallér-Horáciust. Ridebat. A nevetőkkel nevetett. Ön, nak, aki azt megjósolta. Apropos! Hogyan intézte uram, előszedte medikus-korabeli lomtárából ön el azt a galibát, melybe ez úrnak vulgaris legfinomabb viczezeit s intetetett a frekvenciájának, hogy mikor kell nevetni. Kaczagtak. Kórusban. Ezt nézni volt a legnagyobb gyönyörűségem. Mindenkinék mosolygós volt az arca, de mindenkinék másféle.

A háziasszony diskrétén, a házigazda kevésebb diskrétül mosolygott. A rokonság, már nevetett. Az örömanya majdnem a kaczagónak képét nyújtotta, mi pedig ott kettesben kaczag-

És nunc venimus... a szöke baba arcán volt. Nyomai látszótaak azon mindennek, ami az este a zsuron történt. Félig családós, félig bebeszélte emléke a jó mulatságnak. S mindenkifőlőt a kiábrándulás (ha ugyan volt miből), nagy kiábrándulás.

Nem beszéltem még a jó öreg kávéénikék említett kicsike a legkedvesebben töltötte be a és nagymamák legjellegzetesebb alakjáról, az házikisasszony tisztét, sem a negyedikről, honnan öreg, a jó nénikről, aki folyton hizeleg, cziró-ő hiányzott. Elsiklom azon kép mellett is, mely-gatja a vele beszélgetőket és mindenkinében férj-nél egy nyitvahagyott boltajtó előtt két órára jelöltet keres és talál unokái számára. Ő kivált nyújtották önök boldog enyelgésüket a kikötött magasan a feat vázolt alakok sorából, azért tíz perc helyett.

Mindezekről majd máskor. Akkor, midőn Figyelemmel kísértém doktorságodat a kevesebb lesz az ön dolga s ráér elolvasgatni következő napokban. Kerestem valami emléknék balgaságaimat. Talán így is átbetűzgeti e néhány a nyomát, kerestem az arcán valami kifejezést, sort s nevet egy sort felettem. Jó mulatságot sem találtam, csak végzetlen unalmat, blazirt-ságot, meg holmi epedést más kalandok után.

Finis! Ha majd még egyszer összeszürődnek ilyen kuszátra az intrikák számai, ha még egyszer boldog lehetek meglátni Diószegét, ha még egyszer kilejt puha fészkéből a szöke baba, ön választ

a holdvilág méla fényénél. Azért volt méla speciell megrebbenteni s hódításához gyöngé szárnyait s ez esetben a hold tányérja, mert elméázot az megtanítani lennüket a bostonra, meg a padé-ön arca felett.

Mert hát az ön arca karrikatúrák való fogom ezt a rágott száru pennát s kanyarítok volt. Nyomai látszótaak azon mindennek, ami az este a zsuron történt. Félig családós, félig bebeszélte emléke a jó mulatságnak. S mindenkifőlőt a kiábrándulás (ha ugyan volt miből), nagy kiábrándulás.

Nem beszéltem még a jó öreg kávéénikék említett kicsike a legkedvesebben töltötte be a és nagymamák legjellegzetesebb alakjáról, az házikisasszony tisztét, sem a negyedikről, honnan öreg, a jó nénikről, aki folyton hizeleg, cziró-ő hiányzott. Elsiklom azon kép mellett is, mely-gatja a vele beszélgetőket és mindenkinében férj-nél egy nyitvahagyott boltajtó előtt két órára jelöltet keres és talál unokái számára. Ő kivált nyújtották önök boldog enyelgésüket a kikötött magasan a feat vázolt alakok sorából, azért tíz perc helyett.

Mindezekről majd máskor. Akkor, midőn Figyelemmel kísértém doktorságodat a kevesebb lesz az ön dolga s ráér elolvasgatni következő napokban. Kerestem valami emléknék balgaságaimat. Talán így is átbetűzgeti e néhány a nyomát, kerestem az arcán valami kifejezést, sort s nevet egy sort felettem. Jó mulatságot sem találtam, csak végzetlen unalmat, blazirt-ságot, meg holmi epedést más kalandok után.

Finis! Ha majd még egyszer összeszürődnek ilyen kuszátra az intrikák számai, ha még egyszer boldog lehetek meglátni Diószegét, ha még egyszer kilejt puha fészkéből a szöke baba, ön választ

megrebbenteni s hódításához gyöngé szárnyait s ez esetben a hold tányérja, mert elméázot az megtanítani lennüket a bostonra, meg a padé-ön arca felett.

Mert hát az ön arca karrikatúrák való fogom ezt a rágott száru pennát s kanyarítok volt. Nyomai látszótaak azon mindennek, ami az este a zsuron történt. Félig családós, félig bebeszélte emléke a jó mulatságnak. S mindenkifőlőt a kiábrándulás (ha ugyan volt miből), nagy kiábrándulás.

Nem beszéltem még a jó öreg kávéénikék említett kicsike a legkedvesebben töltötte be a és nagymamák legjellegzetesebb alakjáról, az házikisasszony tisztét, sem a negyedikről, honnan öreg, a jó nénikről, aki folyton hizeleg, cziró-ő hiányzott. Elsiklom azon kép mellett is, mely-gatja a vele beszélgetőket és mindenkinében férj-nél egy nyitvahagyott boltajtó előtt két órára jelöltet keres és talál unokái számára. Ő kivált nyújtották önök boldog enyelgésüket a kikötött magasan a feat vázolt alakok sorából, azért tíz perc helyett.

Mindezekről majd máskor. Akkor, midőn Figyelemmel kísértém doktorságodat a kevesebb lesz az ön dolga s ráér elolvasgatni következő napokban. Kerestem valami emléknék balgaságaimat. Talán így is átbetűzgeti e néhány a nyomát, kerestem az arcán valami kifejezést, sort s nevet egy sort felettem. Jó mulatságot sem találtam, csak végzetlen unalmat, blazirt-ságot, meg holmi epedést más kalandok után.

Finis! Ha majd még egyszer összeszürődnek ilyen kuszátra az intrikák számai, ha még egyszer boldog lehetek meglátni Diószegét, ha még egyszer kilejt puha fészkéből a szöke baba, ön választ

Zsurozó.

Nem is kell felsőbb matézis annak a kiszámításához, hogy a kedves hamarosan itt hagy bennünket. Megy Kassára, a felvidék metropolisába, miután már elérte azt, hogy Erdély büszke mágnás publikuma, meg Debreczen példás közönsége picziny lábacskaik elé rakta a hódolatát. Igen sokan a szívüket is. Erről tanuskodik a kicsike parfümmel s kéjes melégséggel telített fogadószozája is, melynek falain gyönyörű szallagok függnek, megannyi mámoros diadal tanni és emlékei.

Csak az a tudat ne bántaná az embert, hogy nemsokára eltávozik közülünk. Így kedvetlenebbül mozog a toll is, mely eddig vigan karczolta a szép Komlóssi nagy híreinek riporjait.

Apropos, hir! A diva magánéletéről alig lehet most hallani valamit. Ez ugyan ránézve nem baj, sőt! Gondolom, Jókai mondogta, hogy egy nőnek akkor van legjobb hira, ha semmi hir sem kószálgat felőle. Ez tehát jól van így. Sokkal több fejtörést okoz az a pikáns és egyedül álló fáma, mely szerint a kis szubrett, ki eddig csak a szinpadon vette fel a mirtuszt, most valósággal férjhez akar menni. Ez a kis bulletin, melyet a házibáratok boldog csoportjának egyike röpitett világgá, megzavar minden kombinációt. Értémezalatt azokat a merész terveket, melyek egy-egy Komlóssi est utáni mámoros éjszakán fojamzanak aggok, ifjak egyként bohó szívében.

Nos, ugye, mondtam valami újat. Erről és sok másról majd jövőre. Pá!

Kisgal.

— Debreczen egészségügye. A közgazgatási bizottság ülésén terjesztette elő Sárváry Gyula főorvos a város mult havi egészségügyéről szóló jelentését. A jelentés szerint a közegészségügyi viszonyok decemberben kedvezőtlenebbek voltak, mint novemberben, a mi az időjárásnak tudható be. Vörheny, kanyaró és szőrványosan roncsoló toroklob volt a legveszedelmesebb betegség az elmult hónapban. Vörhenyben 17 egyén halt el, ebből 7 eset a külsőre esik. Született a mult hónapban 221, meghalt 165. A szaporodás perzentje tehát elég kedvező.

— Az iparosok figyelmébe. A debreczei ipartestület a következő figyelmeztetést teszi közzé: „Ipartestületiök eljárásága 1901 november havában tartott ülésében az iparosok és alkalmazottak közötti munkabér előlegadásának szabályozása s az ebből támasztható vitás kérdések elbírálása végett a következő határozatot hozta: „A munkaadó alkalmazottjának csak a munkakönyv átvétele mellett és a munkába lépés után oly összeg erejéig adhat munkabér előleg, a mely összeg a két heti munkabérnek megfelelő s amely összeg a felmondási idő alatt ledolgozható. Az ezenfelül adott munkabér előleg a békéltető bizottság a munkaadó részére meg nem itéli, annak megfizetésére, vagy ledolgozására az alkalmazottat nem kötelezi s ily czélből a munkakönyv visszatartását meg nem engedi.“ Ezen határozat 1902 márczius 1-én lép életbe s az e napig már előzőleg adott és eddigi munkabér előlegek 1902 december 31-ig állapittatnak meg, azontul ezen előlegek sem fognak megállapittatni.“

— Debreczei urkocsisok egylete. Már ilyen egylet is van Debreczenben. F. hó 7-én alakult meg, Vecsey Zoltán ajánlatára egybangu-lag Csáky Adorján gróf választott elnök. Alelnök lett Vecsey Zoltán, igazgatósági tagok: Békéssy László, Huttósz Kázmér, Kaffka Ignác ezredes, Király Gyula, Klobusitzky Géza, Komlóssy Arthur, Miskolczy Lajos, Rickl Antal és báró Sennyey Géza. A tilkári teendők vitelére Miskolczy Lajos igazgatósági tag kéretett fel. Számvizsgálókká Benes Jenő és Kaszanyitzky Andor választattak meg. Alkalmos versenyter átengedését fogják kérni a várostól. Bizony helyes volt sietni az urkocsisok egyletének a megalakításával, mert ma-holnap ugyanis gyalog-szerre szorúnak az igazi magyar urak.

— Az adózók érdekében. Fehivának mindazon adózók, kiknek az ingatlan birtokán bekebelezett tartozásuk van, hogy az erre vonatkozó tehervallomási ívetek legkésőbb 1902 január 31-ig saját érdekében beadni el ne mulasztják, mert ezen határidőn túl beadott vallomási ívek figyelembe nem vétetnek, egyben értesittetnek az érdekelt felek, hogy az erre vonatkozó vallomási ívek a város fő-üzánál, 30. számú szobában, az adóügyi iroda helyiségében beszerezhetők. A városi Tanács adóügyi osztálya.

— Elhunyt ügyvéd. A debreczei ügyvédi karnak egyik népszerű s rokonszenves tagja, városunk közéletének tevékeny szereplője V. Szabó Antal ügyvéd, a mindenki által szeretett „Anti bátyánk“ f. hó 8-án reggel 9 órakor szerettei körében hosszas szenvedés után elhunyt. Az elhunyt hosszú éveken át tagja volt a város törvényhatósági bizottságának és a kormánypártnak is. Halála az egész városban mély részvétet keltett. A gyászborult család a lesújtó esetet a következő gyászterjesztéssel tudatja: Mély fájdalomtól lesújtva tudatjuk szeretett jó férjem, a legidősebb apának, illetve apósának és rokonnak V. Szabó Antal köz- és váltó-ügyvédnek folyó hó 8-án, reggel 9 órakor, életének 56-ik, boldog házasságának 26-ik évében, hosszas szenvedés után történt csendes elhunytát. A megboldogultnak földi részei f. hó 10-én, délután fél 3 órakor fognak a József kir. herceg-utca 17-ik számú házuknál tartandó rövid ima után a Kossuth-utcai sirboltban örök nyugalomra letéetni. Debreczen, 1902 január 8-án. Neje: özv. Szabó Antalné, Balkányi Szabó Elvira. Gyermekai: Gizella, Ilona férjével dr. Dávidházy Imre ügyvéddel, Ödön, Margit, Antal.

— Dicsőfi József legújabb könyve. Dicsőfi József, az aranyhajú debreczei pap, aki a református egyházi irodalom terén már eddig is számos maradandó becsű jeles művet alkotott, most újabb könyvet bocsátott közre. „Templomi gondolatok“ a tudós lelkes és volt theologiai professor ez újabb művének a czime, a melynek ára 4 korona, Debreczenben, Csáthy Ferencz könyvkereskedő bizományában jelent meg. Nem csupán az egyházi körökre, de minden református hívőre hasznos és lelkinemcsítő ez a mű, a mely mintegy 270 nagy oldalra terjed.

— A vasuti kocsikban és állomási helyiségekben elhagyott tárgyak, u. m.: bőröndök, táskák, kalapok, esernyők, botok, ruha- és fehérművek stb. Debreczen állomás, podgyász helyiségébe 1902. évi január hó 28-án, délután 2 órakor kezdődő nyilvános árverésen elfognak adatai. A betyoló összeg a helybeli szegény-alap javára fordittatik. Debreczen 1902 január hó 11-én. Az állomás főnöke Boczán.

— Egy debreczei író házassága. Debreczenben, az egész Hajdumegyében ösmert, becsült és szeretett népszerű ember Zoltai Lajos, a „Lulu“ jeles íróársunk, Debreczen város segéd levéltárnoka, a régi Debreczen történetének országosan elismert krónikása a napokban lépett házasságra, kötött hivesi frigyét egy kedves debreczei leánynyal, a szép Pecze Erzsikével. Kedves íróársunknak és barátunknak zavartalan és boldog házasságot kívánunk.

— Új szövetkezet Debreczenben. Már régebben hiralással voltunk arról, hogy Debreczenben a cipészek termelő- és raktár-szövetkezetet akarnak alakítani. — Ez a mozgalom eredményre vezetett, mert a cipészek raktár- és termelő-szövetkezete már vasárnap délután megtartja alakuló gyűlését. A szövetkezet a debreczei ipartestület hitelszövetkezetétől kap pénzt és ezzel kezdi meg működését. A cipészek majd készítenek cipőket nagy raktárra aló halmazban s ezeket a szövetkezet olcsó áron bocsátja a közönség rendelkezésére. Ugy, hogy a közönség olcsón kaphat becsületes jó munkát és nem kell a gyári cipőkhöz folyamodniok. Van még más előnye is ennek a raktár-szövetkezetnek. Az, hogy a cipészeknél ezzel megoldották a munkanélküliség kérdését is. A kinek nincs munkája, dolgozik a raktárszövetkezetnek, ahol mindig értékesítheti a munkáját. A cipészek közül azok, a kik a raktár-szövetkezetbe beakarnak lépni, vasárnapig még bejegyezhetik nevüket az ipartestületnél kitett aláírási ívbe.

— Eltűnt podgyász. Egy Stern Gyula nevű budapesti vállalkozó érkezett tegnap Debreczenbe és a Bika szállodában bérelt lakást. A több száz forint értékű podgyását, melyben 200 koronányi pénz és több fontos okirat volt, a szobájába helyezték el. Mikor Stern Gyula rövid időre a városba járt, hogy a dolga után nézzen, visszatérve azt vette észre, hogy a podgyász, a pénz és okiratsomó egy szálíg eltűnt. Jelentést tett a rendőrségnél.

— Lopások. A debreczei rendőrségen két lopást jelentettek be és a bejelentés után a tettesek is mihamarabb előkerültek. Draveczki Imrétől egy értékes aranylánczot lopott el Csorba Géza foglalkozásnésküli egyén. Feldheim Sámuel-nétől pedig mintegy 15 korona értékű fehérműt lopott el Molnár Andrásné, a ki ugyancsak rovtó multu egyéniség. A két tolvajt a rendőrség őrizet alá vette.

— Öngyilkos joghallgató. A mult héten a Telegdy fürdő egyik kabinjában szíven lötte magát Göndör Gábor harmadéves joghallgató. A közkórházból temették el a szerencsétlen ifjút, kit kollegái kísérték el végső útjára. Nyugodjék békével!

324. szám.
AZ ISTVÁN GÖZMALOM-TÁRSULAT
ŐRLEMÉNYEINEK
Á R J E G Y Z É K E.
Az 1887. április hó 18-án Budapesten tartott általános megalapítási megállapított s 1887. jun. 1-én életbe lépett eladási, fizetési és szállítási módokatokra vonatkozó egyezmények szerint.

Örlemény	100 kiló	50 kiló	25 kiló
A. Aszali dara nagyszemű	50 60	29 60	13 40
B. Szinte aprószemű	29 60	28 80	8 60
0. Királyliszt	28 80	27 40	8 20
1. Lángliszt kivonat	27 40	26 40	8 20
2. Elsőrendű szemlyliszt	26 40	25 80	8 20
3. Zsemlyliszt	25 80	25 20	8 20
4. Elsőrendű kenyérliszt	25 20	24 40	8 20
5. Közép kenyérliszt	24 40	23 20	8 20
6. Kenyérliszt	23 20	20 60	7 00
7. Barna kenyérliszt	20 60	18 40	7 00
8. Takarmányliszt	18 40	8 60	7 00
11. Finom korpa zsákkal	8 60	8 20	7 00
11. " " zsák nélkül	8 20	8 60	7 00
12. Durva korpa zsákkal	8 60	8 20	7 00
12. " " zsák nélkül	8 20	8 20	7 00
12. Csirke buza zsák nélkül	8 20	7 00	7 00

A zsákok súlytartalma, — teljesült tisztaság-
nak véve. (1—?)
A. B. 0 — 6. számig 85 kiló.
7. és 8. számig 70 " "
11. 12. " " 50 " "
Debreczen, 1902 január 10.

1659
1901 v. k. szám.

Árverési hirdetés.

A debreczei kir. bíróságnak V. 1696/4—1901. számú végzése folytán közhírré tétetik, miszerint **Rotter József neutitscheini lakos** részére **Szabó József debreczei lakostól** 80 korona tőke, ennek 1901. évi márczius hó 16-ik napjától számítandó 6%-os kamatai és eddig összesen 58 korona 52 fillér perkölség erejéig 40 korona törlesztett összeg betudásával, 1901. évi július hó 15-én bíróilag lefoglalt és 680 koronára becsült **házbútorok és egy ruganyos kocsiból álló ingóságok** 1902. évi január hó 20-án délután 3 órakor kezdetét veendő és alperes lakásán, **Csapó-utca 47 számú háznál** megtartandó nyilvános bírói árverésen, a legtöbbet ígérőnek azonnali készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Debreczen, 1901. évi december hó 24-én.

Török Péter,
bírói kiküldött.

Napról-napra miudinkább
jótétemények
és szükségletnek bizonyul
minden családban a

**Kathreiner-féle
Kneipp-maláta kávé**
használatára.

Gondos háziasszony ne késlekedjék
tovább ezt a jóízű és egészséges
kávé italt bevezetni.

Tisztább pótkávé nem létezik, és
nincsen jobb pótlás a babkávé
helyébe, a hol ez orvosilag eltiltatott.

Kathreiner-féle Kneipp-maláta kávé
csak a „Kneipp páter“ védjegyű
eredeti csomagokban valódi. Nyitva
márlegelt, vagy másképen csoma-
golt maláta kávé soha sem

Kathreiner.

33.414. szám.
III. 1901.

Pályázati hirdetés.

A magy. kir. államvasutak Nyiregyháza állomásán 1902. év július hó 1-én a vasuti vendéglő bérlete lejár; ugyanazon időponttól számítandó három évi időtartamra ezen vendéglő bérletére ezennel zárt ajánlati tárgyalás hirdettetik.

Az 1 koronás bélyeggel és „ajánlat a m. kir. államvasutak Nyiregyháza állomásán levő vendéglői üzlet bérletére“ felirattal ellátott, nemkülönb a kellő okmányokkal felszerelt borítékba zárt és lepecsételt ajánlatok 1902. évi február 1-én déli 12 óráig a m. kir. államvasutak debreczeni üzletvezetősége titkári hivatalához posta útján, térítve vevényvel nyújtandók be, — ugyanazon időpontig bánatpénz fejében pedig hatszáz korona készpénzben küldendő be, — függetlenül az ajánlattól — a debreczeni üzletvezetőség gyűjtőpénztárába posta útján jelen pályázati hirdetés számára való hivatkozással.

A vendéglő bérletére vonatkozó feltételek nevezett üzletvezetőség III. (forg. és keresk.) osztályában (Tisza-palota II. em. 25 ajtó) a hivatalos órák tartama alatt (d. e. 8—12 és d. u. 2—4 óráig) megtekinthetők, miért is az ajánlattevőkről feltételeztetik, hogy azokat ismerik és magukra nézve egész terjedelmükben kötelezőknek elfogadják.

A feltételektől eltérő, vagy a kitűzött határidőn túl beérkező ajánlatok figyelembe vételét nem fogadják.

A m. kir. államvasutak fentartják maguknak azon jogot, hogy a pályázók közül — tekintet nélkül a felajánlott bérlet-összeg nagyságára — szabadon választhassanak.

A vendéglő helyiségek közül az I—II. osztályú étterem fűtése és világításáról a vendéglős saját költségén tartozik gondoskodni, míg a III. oszt. váró- és étterem világítási és fűtési költségeit fele részben a vasutintézet, fele részben pedig a vendéglős viseli.

Kelt Debreczen, 1901 december havában.

Az üzletvezetőség.

(Utánnomás nem díjaztatik.)

<p>Bikszádi ásványviz árlappal és ismertető könyvecskével bérmentve szolgál a Kütközöltség Bikszád (Szatmárnégyes).</p>	<p>BIKSZÁDI ásványos gyógyvizet, mely egyedül a maga nemében több hírnévvel egyetemi orvostanár és hírneves vidéki orvosok hatásánál fogva fölébe helyezik a külföldi és drága Selters és Gleichenbergi vizeknek. Gyógyító hatása a bikszádi ásványos gyógyviznek kitűnően bevált idült és heveny légesőhurut, hangszalag-hurut, vércsőellen. — Nagy konyhasó tartalmánál fogva vérhányás, tudósucs-hurutnál és kezdődő gümörkőrnél, továbbá Bikszádi viz alkalmat kitűnő eredményt értek el a zása által emészthetlenség, idült és heveny gyomorburut, máj- és epe- hólyagbántalomból, a belek renyhe működésén l. vesehomokban szennedőknél, görvélykóros daganatoknál, heveny- és idült női bántalmaknál, mint specificum vált be.</p>
---	--

A Bikszádi viz bérlője s a sztojkai viz főelárúsító: **ALMER LAJOS és KÁROLY** nagybányai lakosok.

<p>SZTOJKAI ásványvizet, mint Erdély gyöngyét, nem hiába nevez- ték el magyar karlsbadi viznek, mert tényleg annak gyógyhatása, a szigorú diéta betartásával: idült gyomor-bántalom, máj- és epehólyag, valamint epe- kőbajoknál, nemkülönb csukorbetegségnél alkalmazva, valóságos csodákat mű- vel, kitűnő hatása a Sztojkai ásványviz zőszer- vek összes bántalmainál, valamint a női bajok és görvélykóros bántalmak- nál is. — A Sztojkai ásványviz dús szénavegyület- tartalmánál fogva, akár borral, akár gyümölcszörpével vegyítve, mint kellemes üdítő ital, párját rit- kítja A — Sztojkai ásványviz hosszas használata elváltozást nem idéz elő s így a rossz ivóvizet is pótolja bár- mely vidéken, annival is inkább, mert hosszas állás után nem csapódnak ki belőle a szilárd alkotórészek, mely tulajdonsága lehetővé teszi a tengerentúli szállítást. 19—?</p>	<p>Sztojkai ásványviz árlappal és ismertető könyvecskével bérmentve szolgál a Forrásközöltség Sztojka u. p. Magyar-Lápos. (Szolnok-Dobokam.)</p>
--	--

Ritka alkalom

kiváló magyar műveknek

rendkívül leszállított áron való beszerzésére!

RÁTH MÓR

köznevelés szerinti több mint négy évtizeden át száz és száz oly művel gazdagította irodalmunkat, melyekről a jó öreg Toldy Ferencz irodalmi kézikönyvében azt írja, hogy azok

irodalomtörténetünk legfényesebb lapjain vannak megörökítve!

A kiadót az agkor arnyai nyugalomra és arra intik, hogy kiadói tevékenységét immár az elkerülhetetlen actualis és folytatólagos művekre szorítsa. Elhatározta tehát kiadásai készleteinek tetemes és többnyire valóban elévületlen becsü részét tetemesen leszállított áron ajánlani fel a művelt könyvbarátoknak, kulturális, nép és más nyilvános könyvtáraknak, kaszinóknak, önképzőköröknek stb. — Ezen művek jegyzéke, mely a mai irodalmi túlproduktió és hajsza áramlatában is méltó a könyvbarátok figyelmére, és mely számos ünnepi ajándékokra alkalmas értékes műveket — első kiadásokban és oly fényes díszkötésekben, a minők a könyvpiacon sohasem jöttak — is tartalmaz, komoly reflektánsoknak bérmentve rendelkezésére áll.

RÁTH MÓR, Budapest, Haas-palota.

Ez alkalommal ajánlom a közönség pártfogásába

könyvkereskedésemet

is, melyet **1857-ben** az abszolútizmus legsötétebb germanizáló éveiben annyi veszély és üldözés között, mint magyar nyelvű, de világ-irodalmi üzletet alapítottam. Ezen üzletem állandó szállítója a nagy országos központi és számos vidéki könyvtárnak és az ország minden osztályú intelligenciájának jóakarattal, bizalmával, sőt barátságával folyton díszkedhetik.

Sok évi szívélyes viszony Páris, London, Róma, Németország, ugy fővárosunk legelőkelőbb kiadóival, képessé teszi könyvkereskedésemet a mai nagy concurrentiával is megküzdeni, ide érve a bel- és külföldi antiquariusokat is, ilykép jó lélekkel biztosíthatom a t. közönséget, hogy minden irodalmi megbízás a legszolidabban, legjutányosabban és a legszigorubb lelkiismeretességgel intéztetik el!

GYOMORBETEGEKNEK!

Mindazoknak, kik hűlés, a gyomor túlterhelése, hiányos, nehezen emészthető, forró, avagy nagyon hideg ételek élvezése, avagy rendetlen életmódjuk által gyomorbetegséget, u. m. gyomorhurut, gyomorgöres, gyomorfájdalmak, nehéz emésztést vagy elnyálkásodást kaptak, ezennel egy kitűnő háziszert ajánlatom, melynek kiváló gyógyító ereje sok év óta ki van próbálva. Ez az ösmeretes

emésztési és vérlisztítószer, a

Hubert Ullrich-féle növénybor.

Ez a növénybor kitűnő, gyógyhatásuaknak talált növényekből és jó borból készül, erősíti és élénkíti az emésztési szerveket, anélkül azonban, hogy hashajtószer lenne. A növénybor elhárítja a véredények betegségeit, megtisztítja a vért minden romlott betegséget okozó anyagoktól és elősegíti az egészséges vér újjákepződését.

A növénybor idején való használatánál, — a gyomor-bajok nagyrészt már csirában elfolytatnak. Nem szabadna késedelmezni, tehát ezt minden más erős maró hatású és az egészségre ártalmas szerrel szemben előnyben részesíteni. Minden symptomák, u. m. fejfájás, felbőgös, gyomorgöres, felfúvódás, osszullét és hányás, melyek kronikus (régij) gyomor-bajoknál a nál hevesebben lépnek fel, már egynehányzori ivás után elmaradnak.

Székrekedés és annak kellemetlen következményei, szorulás, kólika, szivdobogás, álomhiány, valamint vértelulások a májban, lépben és ereken (hämorrhoidák) a növénybor használata által gyorsan és gyengéden elmulasztatnak. A növénybor kitűnő szer az emésztés előmozdítására, erősíti az emésztési szervezetet és eltávolítja a gyomorból és belekből a használatlan anyagokat.

Soványtság, vérhiány, halvány arcszín, elerőtlenedés nagyrészt a rossz emésztés, tökéletlen vérképződés és májbetegségek következménye. Teljes étvágytalanság, ideges kimerültség és rossz kedv, valamint gyakori főfájás és álmatlanság mellett az ilyen betegnek gyakran lassan elorvadnak. A növénybor a meggyengült életörönek új impulzust ad, növénybor gerjeszti az étvágyat, javítja az emésztést és táplálkozást, gyorsítja az anyacsért, elősegíti a vérképződést, megnyugtatja a felizgult idegeket, új erőt és életet kölcsönöz a betegnek. — Számos elismerő és köszönőlevél igazolja ezt. — Növénybor kapható 1 frt 50 kros és 2 frtos üvegekben a köve kezű helyeken levő gyógytárakban: Debreczen, Sámson, Hajdu Vámos-Péres, Bagamér, Nagy-Léta, Hosszu-Pályi, Derecske, Konyár, Hajdu-Szoboszló, Kaba, Földes, Nádudvar, Balmaz-Ujváros, Hajdu-Böszörmény, Hajdu-Hadház, Bököny, Balkány, Nyir-Adony, Szt-György-Ábrány, Ér-Mihályfalva, Székelyhid, Bihar-Diószeg, Pocsaj, Kis-Marja, Berettyó-Ujfalu, Bihar-Torda, Nagy-Rábé, Nagy-Bajom, Püspök-Ladány, Karczag, Egyek, Cségo, Tisza-Polgár, Hajdu-Nánás, Hajdu Dorog, Uj-Fehértó, Búd-Szt. Mihály, Nyiregyháza, N.-Kálló, Kálló Semjén, Mária-Pócs, Nyir-Bátor, Bogút, N.-Ecsed, Szaniszló, Nagy-Károly, Tasnád, Csány, Margita, Szalárd, Bihar, Csatár, Püspöki, Mező-Keresztes, Körös-Tarján, Bereh-Böszörmény, Zsáka, Füzes-Gyarmat, Dévaványa Szeghalom, Csökmő, Vésztő, Okány, Zsadány, Maroziháza, Nagy-Szalonta, Nagy-Várad, valamint Magyarország minden nagyobb és kisebb helységében, ugyszintén egész Ausztria-Magyarországban a gyógyszer-tárakban.

A debreczeni gyógyszer-tárak 3 és több üvegeket eredeti áron küldenek Ausztria-Magyarországban bárhova.

Utánzásoktól óvakodjunk.

Tessék határozottan kérni

Hubert Ullrich-féle növénybort.

Az én növényborom nem titkos szer, tartalomrészei a következők: Malagabor 450'0, borszesz, 100'0, glicerin 100'0, vörösbort 240'0, Ebereschenedv 150'0, cseresznyelé 320'0, Manna 30'0, Fonceh, Anis, Hélenagyökér, Enzian, kalmuszgyökér aa, 10'0. Ezeket tessék összekeverni.